

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

judcători – Cobzac Elena, Catan Liliana, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Pelevaniuc Maxim Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 18.12.2015 – 24.06.2017;
2. Instanța de apel : 13.07.2017 – 26.02.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 23.11.2018 – 18.12.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 24 iunie 2017, Pelevaniuc Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264-1 alin.(4), 264-1 alin.(4) Cod penal și conform prevederilor art.60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal pentru infracțiunea respectivă.

A fost recunoscut vinovat Pelevaniuc Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal și conform prevederilor art.60 Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal pentru infracțiunea respectivă.

A fost recunoscut vinovat Pelevaniuc Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal, numindu-i pedeapsa sub formă de 8 (opt) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

A fost recunoscut vinovat Pelevaniuc Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit.b) Cod penal numindu-i pedeapsa sub formă de 4 (patru) ani închisoare.

Potrivit prevederilor art.84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul partial al pedepselor aplicate lui Pelevaniuc Maxim i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material integral și s-a dispus încasarea de la inculpatul Pelevaniuc Maxim în beneficiul succesorului părții vătămate decedate, Deleu Neli prejudiciu material în cuantum de 68 446,85 mii lei (șaizeci și opt mii patru sute patruzeci și șase lei, optzeci și cinci bani) lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral înaintat de succesorul părții vătămate decedate, Deleu Neli cu dispunerea încasării de la inculpatul Pelevaniuc Maxim în beneficiul succesorului părții vătămate decedate, Deleu Neli a sumei de 300 000 (trei sute mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Pelevaniuc Maxim a fost condamnat pentru faptul, că dânsul, în noaptea spre 14.01.2015, aproximativ la ora 00:00, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere de categoria respectivă fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a condus automobilul de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXXxxxx, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, deplasându-se pe traseul cuprins dintre satul Ivanovca, r-l Florești până în or. Florești, astfel încălcând cerințele prevederilor art.10 alin.(2) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează că, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus și cerințele prevederilor art.14 lit.a) a Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează că, conducătorul de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, la 14.01.2015 în jurul orei 04:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, aflându-se la volanul automobilului de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXXxxxx și deplasându-se în or.Florești pe str.Mihai Eminescu în direcția str Alexandru cel Bun, ignorând cerințele Regulamentului circulației rutiere, prevăzute de pct.10 ce prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie: ...alin.(1) lit.b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; alin.(2) să posede... lit.a) permisul de

conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria care face parte autovehicolul condus, precum și prevederile aceluiași Regulament prevăzute de pct.14 lit.a) ce prevede că conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla autoturismul în momentul respectiv, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere prevăzute de art.45 alin.(1) lit.a), b), și d) care stipulează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră, alin.(2) „...în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, drept rezultat al încălcărilor comise, nu a redus viteza ca să poată opri la apariția obstacolului de față și anume a pietonului Capbătut Dan, care la acel moment se afla în poziție culcată pe partea carosabilă, nu a manifestat prudență sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente a comis lovitura acestuia cu automobilul condus, care a fost blocat între partea inferioară a traversei motorului și partea carosabilă, după care a continuat deplasarea pe o distanță de aproximativ 1342 metri, unde la intersecția străzilor Mihail Eminescu și Alexandru cel Bun din or.Florești a oprit mijlocul de transport condus.

În rezultatul accidentului de circulație, lui Capbătut Dan i-au fost cauzate, conform concluziilor din raportul de expertiză medico-legală nr.55 din 16.04.2015, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au influențat direct cauza decesului.

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, continuându-și acțiunile criminale, la 14 ianuarie 2015, în jurul orei 04:00, conducând automobilul de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXXxxxx, pe strada Mihai Eminescu din or.Florești și încălcând prevederile pct.10,14,45 al Regulamentului circulației rutiere, a lovit pietonul Capbătut Dan, care în rezultatul leziunilor corporale primite a decedat în Spitalul raionului Florești la data de 14.01.2015 în jurul orei 08:20, astfel, provocând urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal, și anume, decesul unei persoane, iar ulterior având scopul eschivării de răspundere penală pentru fapta comisă, încălcând cerințele pct.12 alin.(1) care prevede că conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate

medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accidentul poliția și să rămână pe loc pînă la sosirea lucrătorilor de poliție; h) să nu consume băuturi alcoolice sau droguri, precum și să nu administreze medicamente preparate în baza acestora pînă nu v-a fi supus testării alcoolscopice, sau, după caz, examinării medicale și recoltării probelor biologice, a părăsit locul accidentului rutier nominalizat.

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, continuându-și acțiunile criminale, la 14 ianuarie 2015 în jurul orei 14:00, de comun acord și împreună cu Ababei Ion, acționând cu intenție directă, aflându-se la intersecția străzilor Mihai Eminescu și Alexandru cel Bun din or.Florești, având scopul eschivării de la răspunderea penală pentru fapta comisă, precum și scopul lăsării fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vătămarilor corporale primite și neputinței, situația periculoasă în care el însuși a pus-o, după ce conducând mijlocul de transport de model „Xxxxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXXxxxx a comis lovirea pietonului Capbătut Dan, după care tărărea acestuia pe o distanță de aproximativ 1342 metri, cauzându-i leziuni corporale grave, cunoscând cu bună știință despre primejdie și având posibilitatea reală de a-i acorda ajutor acestuia, a părăsit locul accidentului rutier nominalizat, lăsând victima în primejdie, care în rezultatul vătămarilor corporale primite a decedat.

Tot el, inculpatul Pelevaniuc Maxim, continuându-și acțiunile sale criminale, la data de 14.01.2015, aproximativ la ora 04:00, după comiterea accidentului rutier, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, fără a deține permis de conducere cu categoria respectivă, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a condus automobilul de model „Xxxxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXXxxxx, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, deplasându-se pe traseul cuprins între or.Florești pînă în satul Ivanovca raionul Florești, astfel încălcând cerințele prevederilor art.10 alin.(2) al Regulamentului Circulație Rutieră, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, care stipulează că, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție este obligată să înmăneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus și cerințele prevederilor art.14 lit.a) a Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează că, conducătorului de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența

drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri :

3.1. - procurorul în Procuratura raionului Florești, Gheorghe Iapără, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței primei instanțe, în partea referitoare la pedeapsa stabilită, acțiunea civilă și încasarea cheltuielilor judiciare, dispunând rejudecarea cauzei de către instanța de apel potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pelevaniuc Maxim să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264-1 alin.(4), 264 alin.(4), 266, 163 alin.(2) lit.b) și 264-1 alin.(4) Cod penal, să fie încetat procesul penal în baza art.264-1 alin.(4), 266 și 264-1 alin.(4) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, în baza art.264 alin.(4) Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa de 8 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani și în baza art.163 alin.(2) lit.b) Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare, iar în baza art.84 Cod penal pedeapsă definitivă de 12 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, acțiunea civilă privind prejudiciul moral să fie admisă integral și să fie încasate cheltuielile judiciare.

În motivarea apelului procurorul a invocat, că sentința o atacă pe motivul aplicării în privința lui Pelevaniuc Maxim a unei pedepsei blânde, încasarea parțială a prejudiciului moral în beneficiul succesorului părții vătămate și neîncasarea cheltuielilor de judecată.

În apel procurorul a descris dispozitivul sentinței, fapta infracțională și probele prin care se confirmă.

Acuzarea a menționat că, anterior în anul 2013 inculpatul Pelevaniuc Maxim a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare uneia dintre cele înscrise în prezenta cauză penală, și anume, art.264-1 alin.(4) Cod penal, menționând că în acțiunile acestuia se constată circumstanța agravantă prevăzută de art.77 alin.(1) lit.a) Cod penal.

La fel, acuzarea a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat acțiunile lui Pelevaniuc Maxim, stabilindu-i pedeapsa conform sancțiunii articolelor respective, însă din motive neântemeiate a stabilit inculpatului o pedeapsă mai blândă și inechitabilă, care nu corespunde categoriei și gravității faptelor comise de către acesta.

A considerat că, instanța de fond n-a ținut cont de caracterul social periculos al faptelor comise, de consecințele care au survenit în urma comiterii infracțiunilor și în cele din urmă de faptul că infracțiunile săvârșite au avut consecințe negative asupra sănătății și integrității fizice și psihice ale succesorului părții vătămate decedate care au fost supuse de multiple stresuri pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, deoarece inculpatul intenționat a tergiversat termenul de

judicare a cauzei penale, fapt ce a determinat și creșterea cheltuielilor suplimentare. Nu a fost satisfăcut pe deplin prejudiciul cauzat prin infracțiune.

A menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei n-a ținut cont de stipulările art.61 Cod penal, conform căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

A considerat că, prin aplicarea pedepsei cu închisoarea sub limita maximă în privința lui Pelevaniuc Maxim, nu s-a realizat o oarecare echitate socială și nu s-a atins scopul de „exemplaritate”, al pedepsei penale.

De asemenea neântemeiat nu s-au încasat cheltuielile de judecată în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare.

3.2. - succesorul părții vătămate, Deleu Neli, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pelevaniuc Maxim să-i fie numită o pedeapsă definitivă de 12 (doisprezece) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani și acțiunea civilă a lui Deleu Neli către Pelevaniuc Maxim privind încasarea prejudiciului moral să fie admisă integral în mărime de 350 000 lei.

În motivarea apelului succesorul părții vătămate a menționat că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

A considerat că, în comportamentul lui Pelevaniuc Maxim nu este nici o circumstanță atenuantă, inculpatul era conștient, vina a recunoscut-o și de a nega baza convingătoare de probe nu era sens. Nu poate fi pusă în discuție, după părerea apelantului, nici căința sinceră, luând în considerație comportamentul lui Pelevaniuc Maxim în timpul și după săvârșirea infracțiunii. Pelevaniuc Maxim foarte semnificativ reprezintă esența și atitudinea sa față de infracțiunile comise, prin comportamentul său la etapa finală a procedurii penale a dispărut și până în prezent locul aflării lui nu este stabilit.

A menționat că, potrivit caracteristicii prezentate inculpatul se caracterizează pozitiv, însă caracteristica este eliberată de primarul satului Nedorub Boris, acesta fiind tatăl vitreg al lui Pelevaniuc Maxim, persoană care evident este cointeresat de rezultatul cauzei.

A mai menționat că, anterior Pelevaniuc Maxim a fost tras la răspunderea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni similare prevăzute de art.264-1 alin.(4) Cod penal.

Mai mult ca atât, apelantul a relatat că toate infracțiunile comise de către inculpatul Pelevaniuc Maxim au fost în stare de ebrietate, în prezența persoanei minore - Cozac Anton, precum și în complicitate cu Ababei I..

A considerat că, pedeapsa definitivă stabilită inculpatului Pelevaniuc Maxim nu corespunde scopului de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului,

precum și prevenirea de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Din cauza comportamentului necorespunzător al organului de urmărire penală, nejustificat s-a încetat procedura pe infracțiunile prevăzute la art.264-1 alin.(4), art.264-1 alin.(4) și 266 Cod penal.

Referitor la concluzia instanței de exces a sumei prejudiciului moral a relatat, că situația celui vinovat nu poate fi luată în considerație.

La materialele cauzei sânt dovezile necesare și convingătoare care arată caracterul și gradul suferințelor morale și fizice cauzate, la gradul de vinovăție a lui M. Pelevaniuc și statutul social al părții vătămate.

3.3. - avocatul Eduard Ceornea în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de către prima instanță, prin care acțiunile lui Pelevaniuc Maxim să fie încadrate în temeiul art.264 alin.(3), 266 și 163 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea pedepsei minime prevăzute de art.264 alin.(3) și art.163 alin.(2) Cod penal, liberarea lui Pelevaniuc Maxim de răspunderea penală, conform prevederilor art.60 Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal pentru infracțiunea prevăzută de art.266 Cod penal și achitarea lui Pelevaniuc Maxim pe capetele de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264-1 alin.(4), 264-1 alin.(4) Cod penal.

În apel avocatul a invocat, că consideră sentința neântemeiată și ilegală.

A considerat că, instanța de fond neântemeiat a ajuns la concluzia privind existența vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264-1 alin.(4), 264 alin.(4), 266, 264-1 alin.(4) Cod penal, iar în partea condamnării inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit.b) Cod penal, a considerat că, instanța greșit a individualizat pedeapsa, nejustificat aplicând inculpatului o pedeapsă maximă prevăzută de art.163 Cod penal.

A menționat că, instanța de fond a adoptat o sentință bazată pe presupuneri și în lipsa unor probe concludente și pertinente care ar demonstra vinovăția inculpatului, apreciind probele în mod selectiv și în favoarea acuzării, cu derogare de la prevederile art.389 Cod de procedură penală.

Apărarea a relatat că, declarațiile multor martori au fost lăsate fără aprecierea cuvenită, reieșind din întregul cumul de declarații a martorilor audiați în ședința de judecată, aceștia nu au confirmat faptul consumului de către Pelevaniuc Maxim a băuturilor alcoolice. Aflarea lui Pelevaniuc Maxim în stare de ebrietate este o presupunere, fapt ce contravine art.8 alin.(3) Cod de procedură penală.

În partea ce ține de acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate și parțial admisă de instanța de fond, în partea cerințelor privind încasarea prejudiciului moral a considerat-o excesivă, reieșind din faptul că infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) Cod penal a fost comisă din imprudență.

Ce ține de încasarea prejudiciului material, a considerat acțiunea civilă neântemeiată și lipsită de suport probatoriu.

Totodată, apărarea s-a expus negativ și asupra încasării cheltuielilor pentru asistența juridică, suma fiind excesivă solicitată de reclamant și neconfirmată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2018, apelul avocatului Eduard Ceornea în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, a fost respins ca nefondat.

Apelurile procurorului Gheorghe Iapără și al succesorului părții vătămate, Deleu Neli, au fost admise ca fiind fondate.

A fost casată parțial sentința primei instanțe în latura stabilirii pedepsei în baza art.264 alin.(4), 163 alin.(2) lit.b) Cod penal cu aplicarea art.84 Cod penal, a cheltuielilor judiciare și a acțiunii civile ce ține de paguba morală, a fost rejudecată cauza, și pronunțată o nouă hotărâre în aceste privințe potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Pelevaniuc Maxim a fost declarat vinovat:

-în baza art.264 alin.(4) Cod penal și i s-a stabilit în baza acestei legi drept pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani;

-în baza art.163 alin.(2) lit.b) Cod penal și i s-a stabilit în baza acestei legi drept pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Pelevaniuc Maxim pedeapsa închisorii pe un termen de 12 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui Pelevaniuc Maxim s-a dispus, potrivit art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Deleu Neli, în cadrul procesului penal, privind recuperarea prejudiciului moral s-a admis integral, cu încasarea de la Pelevaniuc Maxim în folosul lui Deleu Neli a sumei de 350000 lei.

A fost respinsă cerința procurorului de încasare de la Pelevaniuc Maxim în folosul statului a cheltuielilor judiciare.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind existența faptelor infracționale, just calificând faptele și stabilind vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

Soluția sa instanța de fond și-a expus-o în sentința din 24 iunie 2017, în care a analizat probele cercetate în ședința de judecată, printre care probele verbale : declarațiile martorilor Zaplitnîi Boris, Ciurac Ruslan, Capbătut Ion, Spînu Iurie,

Madan Alexandru, Samașinschi Ghenadie, Nedoruban Dumitru, Leșan Antonina, Leșan Constantin, Stepanenco Artiom, Panico Vitalie, Răileanu Sandu, Cebotari Dinu, Ababei Ion, Antoci Ana, Cozac Anton, Pelevaniuc Victor, Botnariuc Valerii și pe probele scrise enumerate în decizia instanței de apel la f. d. 233 verso – 236 verso.

Declarațiile martorilor coroborează cu rapoartele de expertiză a cadavrului, automobilului, cu cercetarea automobilului, locul faptei, corpurilor delict etc., care formează circumstanțele cauzei și reflectă situația obiectivă pe caz.

Instanța de apel a menționat că inculpatul Pelevaniuc Maxim a acceptat să dea declarații și a recunoscut parțial, relatând circumstanțele cauzei reieșind din poziția sa de apărare.

Inculpatul Pelevaniuc Maxim n-a recunoscut integral vina conform faptelor imputate. Nerecunoașterea totală a vinei de către Pelevaniuc Maxim se apreciază ca libertate de mărturisire împotriva sa, consfințită la art.21 Cod de procedură penală, ea nu echivalează cu achitarea inculpatului sau recalificarea acțiunilor, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii încriminate.

Chiar și declarațiile inculpatului coroborează în parte cu celelalte probe.

În concluzie, Colegiul penal a considerat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele faptelor, întemeiat pe probe și prevederile legale a calificat faptele în baza art.264¹ alin.(4), 264¹ alin.(4), 264 alin.(4), 266, 163 alin.(2) lit.b) Cod penal și a stabilit vinovăția lui Pelevaniuc Maxim în comiterea acestor infracțiuni.

Instanța de fond just a încetat procesul penal în baza art.264¹ alin.(1), art.264¹ alin.(1) și art.266 Cod penal, deoarece a intervenit termenul de prescripție.

De asemenea just a determinat necesitatea stabilirii unor pedepse penale în baza 264 alin.(4) și 163 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Cât ține de pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat, că instanța de fond corect a determinat categoria pedepsei de închisoare și privarea de dreptul de a conduce vehicule, precum și corect a aplicat pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte.

Colegiul penal a considerat, că la aplicarea pedepsei de închisoare și privarea de dreptul de a conduce vehicule pentru fiecare infracțiune în parte instanța de fond a respectat principiile și criteriile de individualizare a pedepsei, dându-se deplină eficiență scopurilor pedepsei penale, aplicându-i lui Pelevaniuc Maxim o pedeapsă în limita normei penale și potrivit circumstanțelor cauzei.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel a considerat că pedeapsa lui Pelevaniuc Maxim

corect a fost stabilită doar în formă de închisoare și privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

În viziunea instanței de apel la aplicarea prevederilor art.84 Cod penal, ce ține de pedeapsa definitivă, instanța de fond neântemeiat n-a cumulat total pedepsele penale.

Din materialele cauzei rezultă, că lipsesc circumstanțe atenuante, fiind prezente doar circumstanțe agravante, deaceia pedeapsa definitivă urma a fi stabilită la limita maximă.

Chiar dacă inculpatul a recunoscut parțial din capetele de acuzare, aceasta nu poate fi interpretată ca o căință sinceră, întrucât declarațiile lui sânt contrare unor fapte stabilite.

Și nici caracteristica lui nu poate fi luată în considerație, așa cum a fost eliberată de ruda sa apropiată (tatăl vitreg), aceasta fiind contrară cu datele personalității lui stabilite la judecarea cauzei penale.

În acest sens Colegiul penal a reținut, că inculpatul a comis un șir de infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite în stare de ebrietate, în prezența persoanelor minore, în complicitate, infracțiunile fiind atât intenționate, cât și din imprudență, cauzând urmări grave.

Mai mult ca atât, circumstanțele în care au fost săvârșite infracțiunile, și anume lovirea, blocarea sub mașină, târârea victimei Capbătut Dan pe o distanță de 1342 metri și lăsarea acestuia la fața locului fără acordarea ajutorului, indică la o nepăsare totală a acestuia pentru viața și sănătatea ultimului. În acest mod inculpatul a atentat la dreptul cel mai suprem al persoanei - dreptul la viață.

Cu atât mai mult, după comiterea infracțiunilor Pelevaniuc Maxim n-a exprimat nici un regret, nu și-a cerut scuze de la succesorul părții vătămate și n-a întreprins nici o acțiune de restituire a prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiuni, dar dimpotrivă, a părăsit locul de trai și se ascunde de instanța de judecată.

Pe lângă faptul, că inculpatul prin acțiunile sale a cauzat moartea victimei, acesta a mai cauzat și suferințe psihice rudelor apropiate ale acestuia.

În circumstanțele date, ținând cont de prevederile art.264 alin.(4), art.163 alin.(2) lit.b) și art. 84 Cod penal, instanța de apel a menționat că este foarte rezonabil și necesar de aplicat maximul pedepsei, așa cum circumstanțe care ar indica la coborârea ei sub limita maximă lipsesc.

Cât ține de apelul procurorului și al succesurului părții vătămate, Colegiul penal le-a considerat întemeiate în privința stabilirii unei pedepse penale definitive prin aplicarea art.84 Cod penal cu cumul total al pedepselor și în latura pagubei morale din considerentele de fapt și legale menționate în parte descriptivă a deciziei.

Referitor la apelul avocatului în numele inculpatului, Colegiul penal l-a considerat absolut neântemeiat.

Nu au fost admise argumentele apărării referitor la recalificarea faptei de la art.264 alin.(4) Cod penal la art.264 alin.(3) Cod penal, achitarea pe art.264-1

alin.(4) și art.264-1 alin.(4) Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blânde, deoarece materialele cauzei indică cert la vinovăția lui Pelevaniuc Maxim în comiterea infracțiunilor art.264-1 alin.(4), art.264-1 alin.(4), art.264 alin.(4), art.266, art.163 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu necesitatea încetării unor procese penale în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pe art.264-1 alin.(4), art.264-1 alin.(4), și art.266 Cod penal și pedepsirea penală pe art.264 alin.(4) și art.163 alin.(2) lit.b) Cod penal cu închisoare și privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

Prezența stării de ebrietate la Pelevaniuc Maxim a fost demonstrată pe deplin prin materialele cauzei în baza expertizelor judiciare efectuate, care sânt niște probe obiective, precum și prin declarații ale martorilor care au confirmat consumul de alcool de către acesta.

Instanța de apel a menționat că faptul, că unii martori din anturajul lui Pelevaniuc Maxim n-au văzut sau declară că acesta n-a consumat băuturi spirtoase se combat prin datele stabilite prin expertizele judiciare.

Mai mult ca atât, la materialele cauzei a fost anexată decizia Colegiului penal al Cuții Supreme de Justiție din 26.07.2017, din care rezultă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul că Ababei Ion și de succesorul părții vătămate Deleu Neli împotriva decizieie Curții de Apel Bălți din 29.03.2017, prin care în privința lui Ababei Ion a fost încetat procesul penal pe art.264-1 alin.(2) Cod penal în legătură cu intervenirea prescripției și condamnarea în baza art.163 alin.(2) lit.b) Cod penal și 323 alin.(1) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare cu executarea în penitenciar de timp semiînchis pentru același caz din 14.01.2015 de accidentarea lui Capbătut Dan, comis în complicitate Pelevaniuc Maxim. Prin aceeași decizie este stabilit, că Ababei Ion i-a transmis volanul automobilului său lui Pelevaniuc Maxim, care era în stare de ebrietate.

Datele stabilite prin prezenta decizie demonstrează încă o dată faptul, că Pelevaniuc Maxim a condus automobilul în stare de ebrietate, ce este contrar alegațiilor din apel ale avocatului.

Instanța de apel a menționat că argumentele apărării, precum că sentința este bazată pe presupuneri sânt contrare materialelor cauzei, din care rezultă cert, că la momentul comiterii infracțiunilor Pelevaniuc Maxim se afla în stare de ebrietate, acesata fiind constatată prin probe obiective (expertize, constatări, declarații etc.), care coroborează și reflectă realitatea obiectivă.

Instanța de fond a apreciat probele prin prizma art.93-101 Cod de procedură penală, descriind relevanța, concludența și coroborarea lor cu alte probe.

Poziția luată de apărare este formulată doar în scopul ușurării poziției inculpatului și evitarea răspunderii penale pe unele capete de învinuire, fiind contrară bazei probante administrate și cercetate în ședința de judecată.

Nu este nici premiză de recalificare a acțiunilor inculpatului sau de achitare a acestuia pe capetele de acuzare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, în termen la data de 25 aprilie 2018 (conform ștampilei de pe plic), prin care indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată pe motivele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și anume:

- 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde;

- 12) faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel, la examinarea apelurilor, urma să aplice prevederile: art. 384 alin. (3), alin. (4) art. 384, art. 385 alin. (1), art.389 Cod de procedură penală;

- instanța de apel în pofida prevederilor citate și ignorînd prevederile art. 413 Cod de procedură penală a ignorat argumentele apărării privind existența probelor administrate la materialele cauzei în instanța de fond, și anume declarațiile martorilor : Nedoruban Dumitru, Nedoruban Eugenia, Stepanenco Artiom, Vîsoțcaia Iuliana, Ababii Ion, Cozac Anton, Pelevaniuc Victor, Botnariuc Valeriu;

- în sensul acestor motive și argumente ale apelului declarat, instanța de apel s-a limitat la simpla constatare precum că „*faptul, că unii martori din anturajul lui Pelevaniuc Maxim n-au văzut sau declară că acesta n-a consumat băuturi spirtoase se combat prin datele stabilite prin expertizele judiciare.*”;

- însă instanța de apel nu a argumentat exact care din declarațiile martorilor numiți este combătută prin careva probe sau cumul de probe, astfel încît instanța de apel a respins toate argumentele apelului declarat de apărare printr-o frază generală privind faptul precum că acestea sunt neîntemeiate și se combat prin probele cercetate în cadrul examinării apelului. În același timp instanța de apel dă dovadă faptului că probele apărării în general nu au fost supuse căreiva aprecieri argumentate;

- condamnarea inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264-1 alin. (4) Cod penal, art. 264 alin. (4) Cod penal, art. 264-1 alin. (4) Cod penal este bazată pe concluziile expuse în Raportul de expertiză medico-legală nr. 411 din 23.11.2016, conform căreia: „din punct de vedere teoretic, ținînd cont de faptul că din organismul uman alcoolul etilic se elimină în mod fiziologic în cantitate medie

decca 0,13% pe oră, cet. Pelevaniuc Maxim, la momentul deplasării, orele 00⁰⁰ data de 14.01.2015, putea avea concentrație de alcool etilic de cea 2,32 %, echivalent a 2,32g/l. La momentul producerii accidentului rutier orele 04⁰⁰ data de 14.01.2015 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cea 1,80%, echivalent a 1,80 g/l. La momentul deplasării după comiterea accidentului rutier orele 04³⁰ data de 14.01.2015 putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de cea 1,87% , echivalent a 1,8 g/l.”;

- în comparație cu cele indicate în raport, apărarea atrage atenția instanței la faptul că constatările expuse în raportul de expertiză sunt făcute din punct teoretic, și reieșind din sintagma „putea avea o concentrație de alcool etilic „sunt după esența sa presupuneri și nu constatări ferme stabilite în baza unor date concrete. Fapt confirmat și prin concluziile nemijlocite a experților care indică în raport: „în realitate calculul este mai complex, deoarece și factorii precum sexul, toleranța individuală și durata consumului joacă rol. Viteza de absorbție a alcoolului etilic în sânge depinde de foarte mulți factori (concentrația alcoolului etilic, prezența și calitatea alimentelor, particularitățile genetice de metabolism, funcția hepatică și conținutul gastric). De aceea de a stabili cu certitudine ora consumării băuturilor alcoolice, reieșind din faptul că odată cu absorbția se include și faza eliminării, obiectiv și argumentat nu este posibil.”;

- recurentul consideră că constatarea aflării inculpatului Pelevaniuc Maxim în stare de ebrietate la momentul conducerii automobilului pe data de 14.01.2015, și săvârșirii în stare de ebrietate a încălcării regulilor de securitate de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul persoanei, este neîntemeiată și bazată pe presupuneri, fapt care contravine prevederilor alin.(3) art. 8 Cod de procedură penală;

- reieșind din întregul cumulul de declarații a martorilor audiați în ședințele instanței, aceștia nu au confirmat faptul consumului de către Pelevaniuc Maxim în seara din 13.01.2015 și în noaptea din 13.01.2015 spre 14.01.2015 a băuturilor alcoolice, iar în coraborare cu faptul că raportul de expertiză medico-legală nr. 411 din 23.11.2016 conține doar concluzii privind posibila și respectiv presupusa cantitate de alcool în sângele inculpatului pînă la, în timpul și după comiterea accidentului rutier, apărarea constată asupra faptului că învinuirea lui Pelevaniuc Maxim în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264-1 alin. (4) Cod penal, art. 264 alin. (4) Cod penal, art. 264-1 alin. (4) Cod penal este bazată doar pe presupuneri și nicidecum pe probe concludente și pertinente;

- prin urmare acțiunile inculpatului Pelevaniuc Maxim urmează a fi încadrate în baza prevederilor art. art. 264 alin. (3) Cod penal, art. 266 Cod penal, art. 163 alin. (2) Cod penal, încadrare juridică care complet corespunde faptei comise de către acesta, faptă care a fost recunoscută de inculpat din momentul punerii acestuia sub învinuire, motiv din care recurentul consideră că instanța de apel, de rînd cu cea de fond, a dat faptei săvârșite de inculpat o încadrare juridică greșită, temei de casare a

deciziei instanței de apel prevăzut de pct. 12) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală;

- de asemenea apărarea consideră absolut neîntemeiată încadrarea pretinselor acțiuni a inculpatului în baza art. 264-1 alin. (4) Cod penal în două epizoade consecutive, deoarece chiar și în cazul în care Pelevaniuc Maxim s-ar afla în stare de ebrietate la volanul automobilului în noaptea din 13 pe 14 ianuarie 2014, (fapt care nu corespunde realității obiective), infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare avansată de ebrietate este o infracțiune continuă, și nu poate fi apreciată drept comitere a două infracțiuni, din simplul motiv că conducătorul în timpul comiterii acesteia a oprit automobilul apoi a reluat mișcarea în continuare. Iar reieșind din faptul că în instanță nu au fost prezentate și cercetate probe concludente și pertinente privitor la fapta conducerii automobilului de către inculpat în stare de ebrietate, apărarea solicită achitarea inculpatului Pelevaniuc Maxim pe capătul învinuirii în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264-1 alin. (4) Cod penal;

- reieșind din faptul că în cadrul examinării cauzei instanței nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care ar demonstra starea de ebrietate a inculpatului Pelevaniuc Maxim în noaptea comiterii de către acesta a accidentului rutier urmat de decesul victimei Capbătut Dan, recurentul consideră că nu a fost demonstrat prezența stării de ebrietate alcoolică a inculpatului, astfel nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal precum și 264-1 alin. (4) Cod penal, decizia Curții de Apel Bălți din 26.02.2018 fiind una neîntemeiată, ilegală și respectiv pasibilă casării;

- instanța de apel de rînd cu cea de fond a acceptat și apreciat drept probă admisibilă sentința de condamnare a cet. Ababei Ion prezentată de învinuirea și pusă drept probă ce stă la baza condamnării lui Pelevaniuc Maxim. Recurentul consideră că această sentință nu poate fi admisă drept probă, din motiv că în cadrul acestei sentințe instanța a constatat fapta comiterii infracțiunii de către Ababei Ion a unei infracțiuni, în condiția în care starea de ebrietate și respectiv vinovăția lui Pelevaniuc Maxim în cadrul sentinței de condamnare a lui Ababei Ion a fost constatată în lipsa lui Pelevaniuc Maxim și deci în lipsa posibilității de a se apăra. Consideră că admiterea unei astfel de probe și aprecierea acesteia drept una pertinentă și concludentă constituie o încălcarea flagrantă a dreptului inculpatului Pelevaniuc Maxim la apărare și dreptului la o judecată echitabilă, drepturi prevăzute de Constituția R. Moldova, Codul penal și CEDO.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune

rejudicarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din conținutul art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că din textul recursului ordinar declarat rezultă că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectele că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de

fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, temeiuri prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală.

Verificând criticile expuse în recursul declarat de avocatul Ceornea Eduard, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate în privința pct.6 alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, or, s-a stabilit, că adoptînd soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor art.101, 414 Cod procedură penală, trecînd prin revistă probele prezentate, selectiv, nu a dat apreciere unor probe, care au fost puse la baza învinuirii lui Pelevaniuc Maxim, ignorînd să se expună asupra altora, deci nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele și nu a adus motive pertinente pe care s-ar întemeia soluția.

La caz se constată, că modalitatea de motivare a soluției dă dovadă că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 și 417 Cod de procedură penală, instanța neexpunându-se asupra argumentelor părții apărării, acceptate de prima instanță, fiind lăsate fără apreciere.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel, rejudecând cauza, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, și în special asupra argumentului precum că *„starea de ebrietate a inculpatului a fost constatată de prima instanță în baza unor probe inadmisibile, contrar prevederilor Regulamentului privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009”*.

Astfel, instanța de apel a respins toate argumentele apelului declarat de apărare printr-o frază generală, precum că acestea sunt neîntemeiate și se combat prin probe cercetate în cadrul examinării apelului, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, a constatat că *„prezența stării de ebrietate la Pelevaniuc Maxim a fost demonstrată pe deplin prin materialele cauzei în baza expertizelor judiciare efectuate, care sânt niște probe obiective, precum și prin declarații ale martorilor care au confirmat consumul de alcool de către acesta”*. Astfel, la pag.233 din decizie, instanța de apel a enumerat declarațiile martorilor, probele scrise, fără a le da apreciere, după regulile art.101 Cod de procedură penală și fără a-și argumenta soluția admiterii unora și respingerii altora.

La fel, la caz se constată că instanțele de fond și-au bazat soluția de condamnare a inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264-1 alin. (4) Cod penal, art.264 alin.(4) Cod penal, art.264-1 alin.(4) Cod penal, selectiv pe unele concluzii teoretice privind presupusa stare de ebrietate a inculpatului și cantitatea de alcool în sângele inculpatului din Raportul de expertiză medico-legală nr.411 din 23.11.2016, fără a fi apreciată concluzia experților în ansamblu, după cum prevede art.101 Cod de procedură penală, fără a ține cont de prevederile art.134¹² Cod penal și de stipulările Regulamentului privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009.

Se reține, că acceptând Raportul de expertiză ca probă pentru constatarea stării de ebrietate a inculpatului, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor apărării precum că această concluzie este teoretică, iar concluzia că „*la momentul producerii accidentului rutier inculpatul putea avea o concentrație de alcool etilic de circa....*”, contravine prevederilor art.8 Cod de procedură penală.

La fel se constată, că instanțele de fond n-au dat apreciere concluziei date de experți în aceeași expertiză precum că „*în realitate calculul este mai complex, deoarece și factorii precum sexul, toleranța individuală și durata consumului joacă rol. Viteza de absorbție a alcoolului etilic în sânge depinde de foarte mulți factori (concentrația alcoolului etilic, prezența și calitatea alimentelor, particularitățile genetice de metabolism, funcția hepatică și conținutul gastric). De aceea de a stabili cu certitudine ora consumării băuturilor alcoolice, reieșind din faptul că odată cu absorbția se include și faza eliminării, obiectiv și argumentat nu este posibil.*”

Totodată, a rămas fără apreciere și pct.2 din concluzia Raportului de expertiză susindicat, în care experții menționează, că „*de calificat gradul stării de ebrietate alcoolică conform gradației prevăzute de art.134¹² Cod penal, nu ține de competența expertului judiciar toxicolog medico-legal. Stabilirea stării de ebrietate la persoane se realizează de către medicul psihiatru-narcolog, în baza criteriilor prevăzute de Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009, confirmată prin rezultatul analizei de laborator a probelor biologice prelevate*” (f.d.642 verso, vol. IV).

Colegiul reține, că instanța de apel nu s-a expus asupra învinuirii și probelor prezentate de acuzare împreună cu rechizitoriul din 11.12.2015, în baza art.264 alin. (3) lit.b) și art.266 Cod penal, și anume: „*conform rezultatelor analizei (f.d.63, vol.I) efectuate la data de 14.01.2015, ora 17⁴⁰, inculpatul avea 0,03 g/l de etanol în sânge, inculpatul fiind reținut la data de 14.01.2015, ora 15⁰⁰, conform procesului-verbal de reținere (f.d.55, vol.I)*”.

La fel, nu au fost înlăturate contradicțiile stabilite, fiind lăsate fără răspuns și argumentele apărătorului din apel în sensul că pretinsele acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art.264-1 alin. (4) Cod penal în două epizoade consecutive.

La caz se constată, că instanțele de fond au acceptat sentința de condamnare a cet. Ababei Ion, prezentată de învinuire drept probă, bazându-și soluția de condamnare a lui Pelevaniuc Maxim, conform învinuirii noi, fără a se expune asupra argumentelor apărării privind admisibilitatea acestei probe, „*pentru a constata comiterea infracțiunilor imputate de către inculpatul Pelevaniuc Maxim în stare de ebrietate, în condiția în care starea de ebrietate și respectiv vinovăția lui Pelevaniuc Maxim în cadrul sentinței de condamnare a lui Ababei Ion a fost constatată în lipsa lui Pelevaniuc Maxim și deci în lipsa posibilității de a se apăra, ceea ce constituie o încălcare flagrantă la apărare și dreptul la o judecată echitabilă, drepturi consfășite de Constituția Republicii Moldova, Codul penal și CEDO*”.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că la examinarea cauzei, instanțele de fond nu au ținut seama în deplină măsură de prevederile art.26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, nu au cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor, nu au apreciat fiecare probă separate, și toate în coroborare, aduse de apelant în susținerea învinuirii și nu s-au expus în mod convingător de ce resping aceste probe.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță, învinuirea adusă inculpatului și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Din considerentele expuse, Colegiul statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Pelevaniuc Maxim XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **31 ianuarie 2019**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Cobzac Elena

Catan Liliana

Țurcan Anatolie

Boico Victor